

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

27. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Ghislerio Lucana Iuris
Patronatus. Veneris 10. Ianuar. 1645.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

tuli, & Cleri interuentu, declaramus, ac respectiue mādāmus molestaciones, oppositiones, perturbationes, & impedimenta quęcunque per dictos aduersarios præstitas illatas, præstitaque & illata fuisse, & esse nullas, temerarias, indebitas, iniustas, ac de facto illatas, & præsumptas, illatave & præsumpta, & de, & super illis perpetuum silentium imponendum fore, & esse, prout imponimus, victisq; victoribus in expensis in huiusmodi causa factis conderonamus, quarum taxationem nobis, vel cui de iure, in posterum referuamus; & ita dicimus, pronunciamus, sententiamus, definimus, & declaramus non solum modo, & forma præmissis; sed etiam omni alio meliori. Ita pronunciaui Ego Camillus Meltius Locum tenens, lecta, lata, & in scriptis promulgata fuit præsertim diffinitiu sententia per eundem Perillust. & Reuerendissimum D. Camillum Meltium in Ciuilibus locum tenentem Illusterrimi, & Reuerendissimi D. Auditoris Camera, sub anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indictione vndecima, die verò nona mensis Februarij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Diuina prouidentia Papæ octauj, Anno eius sexto; Presentibus in Palatio solite Residentia ipsius Reuerendiss. D. Meltij ibidemque audientibus, & intelligentibus DD. Francisco Belgio, & Ioanne Zeppa testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis. In quorum omnium, & singulorum fidem, &c. Datum hac die 20. Martij 1630.

Ego Casar. Columna Romanus Cur. Cau. Can. Apostol. Notarius de præmissis rogat. præsens Instrumentum subscripsi, & publicauis, equisius, &c.

Loco signi Notarij,

DECISIO XXVI.

Sacra Rotæ Romanæ Super confirmatione supradictæ sententiæ pro exemptione à solutione quartæ Funeralis, R. P. D. Quicipo.

Tarentina quartæ Funeralis:

Marc. 5. Decembris 1629.

§. 1. Sententiam A. C. confirmandam esse Dominis placuit, Nam licet quartæ Funeralis Ecclesiæ Cathedrali, vel Parochiali iure communi debeat, eam supersede in nostra de servitutibus, e. cum quis in princ. eodem tit. lib. 6. Clem. dudum eod. tit. Monachi autem Cælestini exempti & priuilegiati existunt ab hoc onere per fel. rec. Cælestinum Quintum, sicut de alijs Religionibus, quæ simili priuilegio à diuersis Pontificibus concessio fruuntur, refert Eman. Rodericus qu. reg. tom. 1. q. 39. art. 1. & iam olim huiusmodi exactionem Episcopis interdicitam fuisse aduertit P. Gregorius lib. 2. sing. cap. 5. n. 10. per text. in C. Præter quidem canonibus & C. Vno 10. qu. 3. Maxime cum dicti Monachi Cælestini eodem priuilegio alijs Religionibus concessio vti possint, propter priuilegiatorum communicationem ipsis à S. D. N. concessam ex Seraph. dec. 60, n. quarto.

2. Et quamuis Conc. Trid. sess. 25. c. 1. in fauorem Ecclesiarum Cathedralium, & Parochialium ius quartæ Funeralis confirmauerit, & priuilegijs in contrarium concessio derogauerit, dumtaxat loquitur de Ecclesijs existentibus in possessione percipiendi dictam quartam Funeralem citra quadraginta annos. Atque ita priuilegia Religionum quadraginta annos excedentia non comprehendit, vt S. M. Quintus expressit, & Sacra Congregatio Concilij sæpe declarauit, vt referunt Em.

Roderic. vbi supra Gutierrez de iur. confirm. secundæ part. capite tertio, num. secundo, & 3. & fuit dictum in Hil. palen. quartæ Funeralem quartæ Iulij 1590. coram bon. memoria Cardinali Pamphilo.

3. Nec visum fuit Dominis præfatam Constitutionem Pij Quinti fuisse reuocatum per Gregorium XIII. quia per Gregorium ex eo quod Bulla Pij Quinti plura contineret, fuit dumtaxat reducta ad terminos Sacræ Congregationis Concilij, refert Ioannes de la Cruz de statu Religionis lib. 2. c. 19. dub. 5. & fuit resolutum coram Reuerendissimo Domino meo Decano in causa Licien. quartæ Funeralis 15. Ianuarij millesimo sexcentesimo decimo octauo.

Et ita, &c. Vna tantum parte informante.

DECISIO XXVII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Ghislerio.

Lucana Iurispatronatus.

Veneris 10. Ianuarij 1645.

§. 1. Purius proposito per me dubio, An constare de Iurispatronatus Parochianorum SS. Ioannis, & Reparatae Lucanæ Ciuitatis, qui tanquam Vicini Ecclesiæ S. Andree, quæ est vnum de Brachijs dicte Parochiæ, illa vacante nominarunt in Rectorem Alexandrum Trentam, tandem sub die 29. Ianuarij superioris anni fuit resolutum de eo constare, & consequenter dictum Alexandrum præsentatum coram Vicario Lucano esse institutum ex duobus fundamentis præcipue. Primo, quia non cadit præsumptio usurpationis in Iurispatronatus competente non omnibus Parochianis, sed patri ipsorum. Secundo, quia quatenus caderet talis præsumptio, illa tamen cessat, vbi adest Centenaria quasi possessio præsentandi; quæ æquipollet immemorabili requiritæ à Concil. Tridentino sess. 25. de reform. c. 9. Re proposta causa super eisdem DD. etiam in iure subsistant supradicta fundamenta, nihilominus existimantes ea non applicari proposito casui recesserunt à decisio.

2. Nam respectu primi fundamenti certum est, eandem præsumptionem, quæ militare solet in Iurispatronatus Vniuersitatis cessare si non tota Vniuersitas, sed certa pars illius prætenderet Iurispatronatus, vt præter allegatos in decisione in hac causa sub dicta 29. Ianuarij superioris anni tradit Gonz. super reg. 8. gloss. 1. n. 69. Barbosa de potest. Episc. alleg. 72. n. 64. & in Concil. Trident. cap. 9. de reform. n. 53. vbi alios allegat, & in terminis Parochianorum, Rotæ in Lucana Iurispatron. 31. Ianuarij 1620. coram bon. mem. Selocien. quæ est dec. 28. sub n. 1. vers. nam est aliqua apud Viciniam de Iurispatronat. sed cum in nostro casu Iurispatronatus præcedatur ab omnibus Parochianis existentibus in Vicinia S. Andree, ex quo non solet concurrere integra Vicinia, seu Via ad dotandum beneficium animo referuandi Patronatum, vt animaduertit Loter. de re benef. lib. 2. qu. 13. n. 13. sed Ecclesiæ solent fieri ex elemosina plarium, vt ponderat Cresc. dec. 1. de iur. Arch. dec. 4. eod. tit. cum alijs per Riccio in præ. prob. Iurispatronat. res. lib. 10. n. 5. in fin. intrat præsumptio usurpationis, vt in terminis discussio articulo firmavit Rotæ in Cremon. Capellania 8. Aprilis 1601. coram bon. mem. Caccino. dec. 25. n. 3. & 4. inter eius impositas, & in rec. dec. 197. num. 36. par. 5. secus autem esset si prætenderetur Iurispatronatus ab aliquibus familijs vnus Parochiæ, quæ non constituerent Viciniam, seu Contratam, nec inhiere muhabitant in aliquo Quartario, seu Via, tunc enim posset esse difficultas, An intraret supradicta dispositio Concilij Tridentini sess. 25. c. 9. de reformat. quia cum

tunc agatur de pluribus familijs vnus Parochiae licet maiorem partem Parochianorum constituant considerantur tamen vt singuli, & in illis non intrat praesumptio Vfurpationis, cum Vniuersitate, aut Collegium non constituant, sic *Panorm. conf. 26. vol. 1. Cald. conf. 9. num. 2. de iurepatron. vbi quod quando sunt plures Patroni vnus Ecclesiae singulariter, nullus ipsorum proprie potest dici Patronus ipsius Ecclesiae, Pic. in l. Vicia quist. 31. ff. de legat. 2. Spino de testam. gloss. 4. n. 88. quos refert & sequitur Sanchez respons. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 100. num. 5. quae ratio non applicatur in nostro casu, in quo omnes Vicini S. Andreae ad Iurisdictionem aspirant, pro vt insimul conuenerunt in Praesentationibus, & Nominationibus ad illam factis. Vnde sicut praesumitur Vfurpatione Ecclesiae Parochialis SS. Ioannis & Reparatae, si omnes illius Parochiani Iurisdictionem praetenderent, ita & praesumitur Ecclesiae S. Andreae, dum omnes, qui sub ea vt brachio Parochiali continentur, se illius Patronos praetendunt, quod enim procedit in toto respectu totius, procedit in parte respectu partis, l. qua de tota, ff. de rei vindic. Alba. conf. 199. num. 2. Menoch. conf. 671. n. 8. cum in hoc Brachio Parochiali militet eadem ratio, quae in tota Parochia, nempe inuicem similitudo, quod ab initio tot familiae diuersae insimul conuenerint ad fundandam, vel dotandam Ecclesiam, vt bene sumatur in d. dec. 197. n. 36. p. 5. rec. & coram bo. mem. Coccino d. dec. 25. n. 5. non propter potentiam, sed quia non ita de facili plures familiae conueniunt ad edificandam, & construendam Ecclesiam, vt dixerunt Crescen. dist. dec. 1. n. 2. tit. de iurepatron. Rota in rec. dec. 235. n. 5. part. 2. & apud Viuiam. de iurepatron. supradicta dec. 28. n. 1. & in terminis Ciuitatis Lucanae, Mohed. dec. 2. ad medium, eodem tit. de iurepatron.*

3. Nec visa fuerunt applicari resolutiones Rotae in Bergom. Capellania 18. Maij 1629. coram bo. mem. Merlino, quae est dec. 290. p. 5. recent. & in Cracouien. Parochialis 24. Ianuarij 1628. coram eod. allegata in prima decisione, quia dec. 290. num. 20. loquitur de Iurepatronatus competente Constaternitati, in qua non cadit illa inuicem similitudo superius considerata quae militat in Vicinia, seu Contrata. Alia verò in causa Cracouien. minus applicatur, cum ibi agatur de Patronatu praetentio à Collegio Iuristarum, quorum respectu fuit resolutum non intrare praesumptionem vfurpationis, quia ex alia parte praetendebatur etiam Iurisdictionem ad Octouillis, vt colligitur ex sequenti decisione sub die 22. Maij 1628. inter recent. 5. Idem dicendum de declaratione S. Congregationis 18. Iulij 1602. qui etiam ipsa procedit in casu diuerso, loquitur enim de Capella existente in Ecclesia sita intra Parochiam, & propterea non applicatur ad praesentem casum, in quo agitur de ipsa Ecclesia non de Capella in ea sita.

4. Minus potest dubitari de secundo fundamento decisionis, quod praesentationes continuatae per spatium 100. annorum probent immemorabilem, vbi de initio contratio non constat, quia tunc Centenaria ipsa concludit ad immemorabilem, cum contineat tempus, quod excedit hominum memoriam, vt per Rotam, dec. 583. n. 7. & segg. p. 4. diuers. Vnde passim traditur ex praescriptione probari Iurisdictionem, modo illa sit, aut Immemorabilis Achill. dec. 4. de iurep. Mohed. dec. 3. eod. tit. Rot. dec. 199. num. 5. part. 1. diuers. cum alijs per Gonzalez. ad reg. 8. gloss. 18. n. 45. aut centenaria ex Leder. de Sen. conf. 234. Rot. dec. 312. n. 4. part. 1. recent. latè coram bo. mem. Burat. dec. 815. vbi Alden. n. 8. & coram me in Alifana Iurisdictione 4. Iulij 1629. Ceterum cum ad eligendam praesumptionem Vfurpationis necessaria sit iustificatio Iurisdictionis ad formam sac. Conc. supradicta sess. 23. c. 9. de reform. requirentis vltra Immemorabilem Praesentationes continuatas spatio 50. annorum, effectum sortitas, & probatas per authentica

documenta, cuius dispositio procedit etiam in Vniuersitate parua. Immo etiam si pretendatur à Parochianis iuxta opinionem approbatam à sacra Congregatione Concilij, & à Rota vt in supradictis decisionibus coram bo. mem. Coccino dec. 25. n. 4. coram Mantio. dec. 35. num. 2. post med. vers. quia in Vniuersitate, in Bon. beneficij 28. Iulij 1613. coram bo. mem. Cardin. Sacra. to. in recent. dec. 235. num. 5. part. 2. & d. dec. 297. n. 36. part. 5. & in hoc casu cum non adint Praesentationes per 150. annos etiam ab initio ab anno 1362. & computatis Praesentationibus omnibus vsque ad annum 1499. decursi fuerint anni 137. dumtaxat, Praesentationes adductae non releuant.

5. Sed quatenus non intraret dispositio Concilij ad huc censerent DD. non adesse probationem Iurisdictionis, quae iuxta dispositionem iuris communis iustificaret in personis non suspectis de vfurpatione. Certam est enim requiri Centenariam, vel Quadragenariam cum fama, & Centenaria debet esse omnino completa ad effectum, vt etiam simplices priuati possint Patronatum praetendere, quia non potest dici constare de Iurepatronatus nisi Praesentationes excedant centum annos, vt tenuit Rota in decisionibus relatis per bo. mem. Buratium dec. 168. n. 10. & in Firmana Iurisdictione 23. Februarij 1628. coram bo. mem. Cardin. Virili.

6. Praeterea ad effectum vt numerentur praesentationes, illae debent esse clarae, & tales vt nullam patiantur oppositionem, alias ex eis non dicitur constare de quasi possessione certa, pro vt requiritur, vt inducatur Centenaria. Gonzalez. super reg. 8. gloss. 45. §. 2. n. 98. & segg. Rota coram bo. mem. Pironano in Vicen. beneficij 6. Februarij 1637.

7. Quod Centenaria non sit omnino completa, vt requiritur, probatur ex eo, quia non omnes praesentationes, seu Collationes factae ab anno 1362. vsque ad annum 1491. quo emanauit vltima sunt attendendae. Est enim demenda prima Praesentatio facta de dicto anno 1362. cum non sit Praesentatio, sed Collatio facta tantum mentione cuiusdam Electionis, quae cum possit intelligi de petitione personae gratiae non concludit Praesentationem, vt in terminis tradit Ferr. consil. 212. n. 4. & quamuis in decisione in hac causa facta dicatur Praesentationem suppleri ex subsecquentibus Praesentationibus postea factis, iuxta decisionem in Papien. Archiepiscopatus 19. Februarij 1601. coram recol. mem. Hieronymo Cardin. Pamphilio. Talis decisio non applicatur ex quo in illo casu constabat de Praesentationibus antea factis, in praesenti verò ante institutionem dicti anni 1362. non docetur de alia Praesentatione anteriori. Pariter est demenda Collatio facta ab Ordinario de anno 1431. ex negligentia Patronorum in non praesentando, quia aduertendum est Ordinarium contulisse ex Iure deuoluto per negligentiam illorum, qui praetendebant ad se pertinere ius nominandi, & praesentandi, &c. quae verba, qui praetendebant, nihil certi affirmant, imò excludunt Iurisdictionem, cum tendant potius ad negandum, quam ad firmandum enunciatum, vt fuit dictum in Assisen. beneficij 26. Iulij 1585. coram eodem recol. mem. Card. Pamphilio, & coram Reuerendiss. Vrgellen. dec. 71. num. 4. & certum est illa non probare Iurisdictionem, nisi illud probetur aliunde, quam ex temporis decursu, vt pluribus comprobauit. Rota coram bo. mem. Pironano in Vicen. beneficij 9. Decembris 1627. & in Geruden. beneficij 1. Iulij prox. praeter. coram me. Ideo talis Collatio sine difficultate non est habenda in consideratione, nec tempus illud intermedium deseruire potest, aut computari pro implendo cursu Centenariae, vt bene Rota in Vicen. beneficij coram eod. bo. mem. Pironano 6. Februarij 1637. Demenda est etiam Praesentatio anni 1491. facta ad fauorem Bartholomaei de Sandominis à Parochianis tanquam Patronis dictae Ecclesiae S. Andreae, quia verè non habuit effectum, ex quo tunc fuit immisus

immisus Angelus Nucchellus vigore quarundam litterarum Apostolicarum siue Gratia Expectatiua ad collationem, & prouisionem Episcopi Lucen. sub datum Romæ apud S. Petrum anno 1486. Kalend. Nouembriis, & tamen effectiuo requiritur,

8. Nec est attendenda sententia Ordinarij de dicto anno 1491. in qua fuit pronuntiatum dictum Bartholomæum Sandonium præsentatum per Parochianos esse institutum, & confirmandum ad dictam Ecclesiam, nullumque ius cõpetere Hieronymo de Balbanis à Sede Apostolica prouiso vti de reseruatione. Quia non iustificatur ex actis, nec fuit effectiuata ex quo institutus in ea nunquam fuit in possessione, sed dictus Nucchellus, qui cum ante sententiam esset in possessione, vigore Gratia Expectatiua illam continuauit ex eodem titulo primæuo, vt ex inuentario, & consignatione bonorum existentium in Sacristia, & Domo Ecclesie confirmatorum per Capellanum Petro de Nucchellis Procuratori, ex locatione facta ab eodem vti Rectore de redditibus Ecclesie, & ex permutacione domus ab eo facta vti Rectore cum licentia Ordinarij. Nec dicta sententia fuit lata citato Promotore Fiscali de cuius interesse agebatur, & dicto Nucchello legitimo contradicatore, & possessore ex supradictis, minisque ex resignacione facta ab eodem Sandonnino Nucchello cum reseruatione pensionis probatur effectiuo dictæ sententia, quia etiam non possessor edere potest ius, quod habet, seu habere prætendit in beneficio, vt bene per Rotam dec. 564. n. 10. *et seq. quæuis autem. part. 4. diu. considerata præcipue modicitate pensionis 9. ducat. sibi reseruata super fructibus annui redditus scut. 200. circiter, idem talis sententia, etiam si Ordinarij, & canonizatoria Iurispatronatus, cum non appareat effectiuata, non debet attendi, vt dixit Rota dec. 169. n. 3. lib. 3. p. 3. diu. coram Cardin. Cauat. dec. 159. num. 3. dec. 560. ante finem coram eodem, coram Buratto dec. 168. n. 18. in Asculana Iurispatronatus 7. Iunii 1648. coram D. Cardin. Panzirolo, vbi ex Cap. 23. *Se apb.* & alii ibi allegatis firmatur non stari assertioni Episcopi, quod Beneficium sit de Iurepatronatus in Ecclesie præiudiciu, præsertim si emanauit, non citato Promotore Fiscali, de cuius interesse agitur, idemque dixit Rota dec. 197. num. 50. *et seqq. part. 5. recent.* vbi, quod debet etiam ex actis constare cognitum fuisse de Iurepatronatus. Et in terminis, quod sententia Ordinarij canonizatoria Iurispatronatus non effectiuata non debet attendi, latè fuit firmatum in *Barchinonen. beneficij 26. Iunii 1643. coram R. P. D. meo Carrillo* Igitur cum dicta sententia lata ab Ordinario de anno 1491. super prima institutione Bartholomæi Sandonnini, non habuerit effectum, nec fuerit lata citato Promotore Fiscali, & dicto Nucchello, sed Balbano prouiso Apostolico ex capite reseruationis, non potest dici, quod tanquam lata super statu Beneficij facit ius contra omnes, vt supponitur in decisione in hac causa.*

9. Nec potest prætendi, quod saltem suffragetur Quadragenaria, cum deficiat, fama quæ probetur ex enunciatibus Rota coram bon. mem. *Coccino dec. 209. num. 3. coram Cardin. Cauat. dec. 560. sub n. 2. et dec. 494. n. 4. part. 3. rec.* Enunciatiuae sufficientes non adsunt, cum requiratur, quod sint plures, & supra centum annos, Rota coram bon. mem. *Buratto dec. 178. num. 14. decis. 295. n. 6. part. 1. recent. et in Mediolanen. iurispatronatus 8. Iunii 1618. coram bon. mem. Pivouano inter impresus apud Viuian. de Iurepatronatus dec. 73. n. 2. et 3. Vnde cum probetur Centenaria, quia sunt demendæ supradictæ. Præsentaciones de annis 1362. 1431. et 1491. Nec releuet Quadragenaria, cum fama deficiat, non adest ordinaria probatio, quatenus Concilium Tridentinum non intraret.*

10. Neque ad probandam famam suffragatur Partita extracta ex Quaderno beneficiorum Diocesis Lucanæ

compilato, vt asseritur anno 1560. vbi dicta Ecclesia S. Andreae enunciat de Iurepatronatus. Nam vltima quod partita non est recognita, neque legitime extracta, in omnem casum dicta Enunciatiua vnica, & Recens intra centum annos, & emissa in tempore suspecto, quia non possidebat præsentatus à Parochianis, nihil probat Rota coram Buratto auct. dec. 171. n. 12. et 13. et in Asculana iurispatronatus 7. Iunii 1648. coram Eminenti. S. D. Card. Panzirolo.

11. Minusque suffragatur Gratia si Neutri per Nucchellum obtenta ab Alexandro V I. cum derogatione Iurispatronatus, quia in illa narratur, quod à nonnullis asserebatur Ecclesiam prædictam esse de Iurepatronatus, & Papa derogauit, quatenus illud exaret, quo caltipotius dicitur controuersum, & impugnatum Iurispatronatus, quam admissum, Rota d. dec. 178. n. 14. ad medium. et n. 17. in fine, coram Buratto, et in dec. 71. n. 4. coram Reuerendiss. Vrgellen.

12. Vltius considerantur DD. præter presumptionem iuris, quod in dubio Ecclesiastica beneficia præsumuntur libera iuxta doctrinam Innocentij in c. *com venerabilis, n. 9. de except. et ibi Doctores. Dec. consil. 802. n. 1.* cum aliis adductis per Menoch. de præsumpt. præsumpt. 90. n. 1. lib. 3. Rota coram Card. Seraph. dec. 153. n. 1. coram Card. Cauat. dec. 159. n. 1. coram Cardin. Saerato in *Bonen. beneficij 28. Iunii 1617.* & sæpe in aliis. Quia Iurispatronatus est quedam seruitus beneficij, quæ non præsumitur, *Abbas consil. 59. n. 3. lib. 2. Gif. consil. 48. n. 16.* in isto casu concurrit, quod à dicto anno 1491. citra, nulla datur Præsentatio facta à Patronis, neque in resignacionibus beneficiorum, nedum non fuit derogatum Patronatus, sed nec etiam facta fuit mentio illius, de eo enim facta fuisset mentio, vel consensum fuisset reseruatus, aut illi derogatum prouit de hyllo per ea quæ tradit *Parifide resignat. lib. 7. q. 4. n. 3. et 59. Rota coram bon. mem. Bayatto dec. 178. n. 7.* Ita quod cum ab anno 1491. quo Nucchellus prouiso Apostolico fuit immisus vsque ad vltimam vacationem anni 1641. & sic post Concilium Tridentinum per 150. annos nulla datur Nominatio, seu Præsentatio Parochianorum, & omnes Collaciones seu Prouisiones Apostolicæ fuerint factæ tanquam de libero. Hic vltimus status in concursu præualet, & est attendendus cum non possit dici probatus Patronatus laicalis.

Provt vtraque parte informante fuit per DD. resolutum.

DECISIO XXVIII.

Sacra Rotæ Romane coram R. P. D. Bichio.

Gerunden. Capellanæ.

Veneris 27. Ianuarij 1645.

§. 1. Vbi sitere visa est Dominis decisio edita 13. Iulij proxime præteriti, non obstantibus ex aduerso contra eam deductis. Quod enim possessio Francesch non sit manutentibilis, ex quo capitulariter capta non fuerit, vt requirebatur. *Cassad. dec. 8. n. 1. de caus. poss. et propt. et dec. 5. n. 3. de Iurepatr. Roman. consil. 482. n. 2. et seqq. Rot. dec. 156. sub n. 1. lib. 3. part. 1. diu. dec. 9. n. 6. part. 1. recent.* etiam si tradita fuerint de mandato Collatoris, vel alterius Executoris. *Par. de dec. 12. n. 2. Mandos. de Signat. grat. tit. de rescript. col. 4. vers. illa verba, l. oter. de re benefic. lib. 3. q. 5. n. 38. cum aliis allegatis in Senen. Canonizatus 21. Iunii 1596. coram bon. mem. Litta.*
2. Non obest quia dignitatis, qualis (vt infra dicam) est Capellanæ de qua agitur, nõ est necesse, quod capiat possessio capitulariter, cum dignitates non sint de Capitulo,